ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Kůchlerovou, Ph.D. ve věc

žalobkyně: **Share CAR!, z. s., IČ: 06853854**
sídlem Příbramská 67, 407 25 Verneřice
zastoupen advokátem Mgr. Martinem Bartošem
sídlem Krátký lán 138/8, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**
sídlem Žižkova 57, 586 01 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. září 2023, č. j. KUJI 86735/2023,

takto:

I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 9. 2023, č. j. KUJI 86735/2023, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**

II. **Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni ½ náhrady nákladů řízení ve výši 6 600 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku, k rukám zástupce žalobkyně.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou doručenou Krajskému soudu v Hradci Králové dne 20. 11. 2023 podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhala zrušení výše označeného

rozhodnutí žalovaného, které jí bylo doručeno dne 18. 9. 2023 a kterým žalovaný jako opožděné zamítl její odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Chotěboř ze dne 17. 4. 2023, č. j. MCH-18403/2023/ODAP/PV, sp. zn. SZ-MCH-6712/2022/ODAP/PV (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“).

2. Prvoinstančním rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a byla jí uložena pokuta ve výši 2 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

3. Přestupku se měla dopustit tím, že jako provozovatel motorového vozidla registrační značky xx dne 6. 8. 2022 v 13:03 hod. na pozemní komunikaci v obci Chotěboř (ul. Palackého, Riegrova směr Golčův Jeníkov) nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, když neznámý řidič nerespektoval ustanovení § 18 odst. 4 citovaného zákona tím, že překročil nejvyšší povolenou rychlost v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h, když byla vozidlu silničním úsekovým rychloměrem SYDO Traffic Velocity v. č. GEMVEL0032, naměřena rychlost jízdy 70 km/h, po zvážení odchylky měřícího zařízení ± 3 km/h, rychlost jízdy 67 km/h, čímž porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil tak přestupku naplňujícího znaky přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě a ve vyjádření žalovaného

4. Žalobkyně ve své žalobě rozporuje závěr žalovaného, že jí podané odvolání bylo podáno opožděně. Prvoinstanční rozhodnutí jí bylo doručeno dne 17. 4. 2023, posledním dnem lhůty bylo úterý 2. 5. 2023. Žalovaný tvrdí, že žalobkyně podala odvolání datovou schránkou dne 9. 5. 2023, tak opomíjí skutečnost, že se jednalo o potvrzení doručení podání (odvolání) ze dne 1. 5. 2023, které bylo zasláno správnímu orgánu prostřednictvím e-mailu bez zaručeného elektronického podpisu. Žalobkyně tak byla povinna dané podání ve smyslu § 37 odst. 4 zákona č. 50/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), potvrdit, což poslední den lhůty dne 9. 5. 2023 učinila. Žalovaný nicméně tuto skutečnost v napadeném rozhodnutí vůbec nezmiňuje.

5. Žalobkyně k žalobě přiložila printscreeny mailové schránky, kterými prokazovala, že dne 1. 5. 2023 podala odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí. Následně tak měla 5 dní na potvrzení svého podání – pátým dne byla sobota dne 6. 5. 2023. Lhůta tak běžela až do prvého následujícího pracovního dne, kterým bylo úterý dne 9. 5. 2023, neboť pondělí 8. 5. 2023 je státní svátkem. Žalobkyně tak má za to, že jí podané odvolání bylo podáno, respektive doplněno včas ve smyslu § 34 odst. 4 a § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu.

6. Žalovaný v této souvislosti nejprve odkázal krajský soud na správní orgán I. stupně s tím, nechť si u něj vyžádá informace o tom, zda obdržel nějaké podání do své e-mailové schránky. Následně si ony přílohy žaloby vyžádal a následně se k věci vyjádřil tak, že správní orgán I. stupně skutečně dne 1. 5. 2023 obdržel do své e-mailové schránky podání od žalobkyně, jeho obsah však již nyní nelze dohledat.

7. Po nařízení jednání krajským soudem tento žádal o odročení na dobu neurčitou, potažmo přerušení řízení, neboť udělil souhlas svému nadřízenému orgánu (Ministerstvo dopravy ČR), aby bylo rozhodnuto postupem dle § 153 odst. 1 písm. a) správního řádu – žalobou napadené rozhodnutí by tak bylo zrušeno nadřízeným správním orgánem žalovaného. Uvedené žalovaný navrhoval s ohledem na vznikající náklady soudního řízení.

III. Posouzení věci krajským soudem a jednání ve věci

8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního s. ř. s., vycházeje přitom ze skutkového a právního stavu věci ke dni vydání napadeného rozhodnutí dle § 75 odst. 1 s. ř. s.

9. Dne 23. 2. 2024 se konalo jednání ve věci, ze kterého se žalobkyně i žalovaný omluvili, avšak oba souhlasili s projednáním věci v jejich nepřítomnosti. Mezi účastníky se totiž po výše uváděném vyjádření žalovaného de facto stalo nesporným, že žalobkyně dne 1. 5. 2023 učinila e-mailem a na e-mailovou adresu správního orgánu I. stupně podání, kterým bylo - v kontextu příloh žaloby – odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí.

10. Tyto přílohy žaloby byly u jednání krajského soudu provedeny k důkazu (tyto jsou na č. l. 11, 12, 13 a 14 soudního spisu).

11. Krajský soud však nevyhověl žádosti účastníků, aby došlo k odročení jednání či přerušení řízení. Důvod pro přerušení řízení v předmětné věci plyne z dikce § 48 odst. 3 písm. a) s. ř. s. a je důvodem fakultativním. Krajský soud usoudil, že může věc rozhodnout sám a následně se pouze vypořádat s problematikou náhrady nákladů řízení.

12. S ohledem na vše výše uvedené – procesní stanoviska stran a provedené dokazování listinnými důkazy – tak krajský soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Závěr a náklady řízení

13. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s., se zohledněním dikce § 60 odst. 7 s. ř. s. tak, že procesně plně úspěšná žalobkyně má proti žalovanému nárok na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení tvoří soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Dále odměna advokáta dle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (3 100 Kč za jeden úkon právní služby) ve výši 9 300 Kč (tj. za tři úkony právní služby – převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby a replika ze dne 29. 1. 2024). Dále náhradu nákladů řízení představuje paušální náhrada hotových výdajů zástupce žalobkyně ve výši 3 x 300 Kč dle ustanovení § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. za celkem tři účelně vynaložené výdaje zástupce žalobkyně, tj. 900 Kč. Náklady soudního řízení nejsou navyšovány o DPH, neboť zástupce žalobkyně neosvědčil, že je jejím plátcem a ani z administrativního registru ekonomických subjektů se toto nepodává. Celkem by tak náhrada nákladů řízení tvořila částku 13 200 Kč. Krajský soud však v dané věci aplikoval § 60 odst. 7 s. ř. s. a náhradu nákladů řízení moderoval na jejich polovinu.

14. Tento postup krajský soud zvolil s ohledem na nastalou procesní situaci. V dané věci je mezi účastníky řízení nesporné, že má dojít ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. Uvedeného však šlo docílit i postupem mimo soudní řízení – v řízení správním. Takový postup je ovšem fakultativní [k tomu srov. § 48 odst. 3 písm. a) s. ř. s.] a krajský soud k němu nepřistoupil. V takovém případě by totiž došlo ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí postupem dle správního řádu, odpadl by z pohledu krajského soudu předmět řízení a žaloba by byla odmítnuta dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nebo by řízení bylo zastaveno pro zpětvzetí žaloby. O nákladech by bylo následně rozhodováno dle § 60 odst. 3 s. ř. s. Na druhou stranu hodnotí krajský soud jako spravedlivé, aby byla žalobkyni přiznána náhrada nákladů řízení jen co do její poloviny. Krajský soud nemůže odhlédnout od toho, že daná procesní situace (zamítnutí odvolání pro opožděnost) byla nastolena tím, že zástupce žalobkyně podával odvolání e-mailem, ačkoli disponuje (stejně

jako žalobkyně, jakožto právnická osoba) datovou schránkou. Žalobkyně má pochopitelně možnost komunikovat i tímto způsobem – proto byla taky ve věci samé úspěšná – krajský soud však považuje za spravedlivé postupovat podle § 60 odst. 7 s. ř. s. Náhrada nákladů řízení tak činí částku ve výši 6 600 Kč.

15. Výše uvedenou částku je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni v souladu s § 64 s. ř. s. a § 149 odst. 1 o. s. ř. k rukám zástupce žalobkyně. Lhůtu k plnění soud určil podle § 64 s. ř. s. a § 160 odst. 1 věta před středníkem o. s. ř. jako třicetidenní.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 23. února 2024

JUDr. Martina Kůchlerová, Ph.D. v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: R. V.